จดหมายข่าว

สถาบันสุขภาพสัตว์แห่งชาติ

National Institute of Animal Health (NIAH) Newsletter

ประจำเดือน เมษายน 2555 Volume 11 Number 4 April 2012

ISSN 1685-2206

SFI Q fever (query fever, abattoir's fever)

โดย...สัตวแพทย์หญิงภัทริน โอภาสซัยทัตต์ กลุ่มอิมมูนและซีรัมวิทยา

Q fever (query fever, abattoir's fever) เป็นโรคติดต่อระหว่างสัตว์และคน เกิดจากเชื้อแบคทีเรีย ชื่อ Coxiella bumetii มีสัตว์เคี้ยวเอื้องเป็นแหล่งรังโรค โดยเฉพาะ แพะ และแกะ และยังเกิดขึ้นในสัตว์ชนิดอื่น ได้แก่ โค กระบือ สุนัข สัตว์ฟันแทะ นก มีเห็บเป็นพาหะหลักของโรค เชื้อนี้จะเพิ่มอัตราการแท้งในแพะและแกะที่ติดเชื้อ C. burnetii(Bossi et al., 2004) นอกจากนี้ยังพบการก่อโรคในสัตว์ชนิดอื่นๆ เช่น แมวน้ำ โลมา และสิงโตทะเล (Kersh et al., 2012) จิงโจ้ (Cooper et al., 2012) และแมว (Porter et al., 2011)

โรค Q fever นี้เป็นที่น่าสนใจ เพราะมีความเสี่ยงที่จะถูกนำมาใช้เป็นอาวุธชีวภาพ เนื่องจากเชื้อเพียงไม่กี่ตัวก็สามารถ ทำให้คนติดเชื้อได้ เช่น การนำไปผสมในอาหาร โดยเชื่อดังกล่าวมีระยะฟักตัวนาน การติดเชื้อไม่ชัดเจน อัตราการตายต่ำ ในกรณี ที่ผู้ก่อการร้ายนำมาใช้ ลักษณะอาการจะคล้ายกับการติดเชื้อตามธรรมชาติซึ่งอาจไม่แสดงอาการ (Bossi *et al.*, 2004)

ระบาดวิทยาของโรค O fever ทั่วโลกและในประเทศไทย

โรค Q fever นี้สามารถพบได้ทั่วโลก ในประเทศ ที่มีการเกษตรกรรมในระดับอุตสาหกรรม (Walsh, 2012) ยกเว้นนิวซีแลนด์ (Emery et al., 2012) เช่น สหรัฐอเมริกา (Loftis et al., 2012) เนเธอร์แลนด์ (Schimmer et al., 2011) ไอร์แลนด์ (Ryan et al., 2011) และเป็นโรคประจำถิ่นใน บางพื้นที่ เช่น เบลเยียม (Naesens et al., 2012) เดนมาร์ก (Bacci et al., 2012) และกรีซ (Vranakis et al., 2012) การพบ ผู้ป่วยโรค Q fever สามารถพบได้ทั่วโลกเช่นกัน เช่น เดนมาร์ก เบลเยียม ญี่ปุ่น ในประเทศไทยมีรายงานพบผู้ป่วยโรค Q fever ครั้งแรก 2 ราย โดยเป็นเกษตรกร ผู้เลี้ยงปศุสัตว์ 1 ราย และอีก 1 ราย ไม่ได้เลี้ยงสัตว์ แต่มีเพื่อนบ้านเลี้ยงปศุสัตว์ นอกจากนี้ผู้ป่วยทั้ง 2 ราย มีปัญหาสุขภาพเกี่ยวกับลิ้นหัวใจ และเสียชีวิตด้วยภาวะกล้ามเนื้อหัวใจอักเสบโดยได้รับการ ยืนยันว่าเป็นโรค Q fever แบบเรื้อรัง (Pachirat et al., 2012)

ลักษณะของเชื้อ

เชื้อ Coxiella bumetii
เป็นแบคทีเรีย มีผนังเซลล์
เป็นแกรมลบ อยู่ใน family
Coxiellaceae เชื้ออาศัย
ภายในเซลล์ และอยู่รอดได้
ในเซลล์โฮสต์ซึ่งมีค่า pH ต่ำ
แต่เหมาะกับกระบวนการ
เมตาบอลิซึมของเชื้อ
ลักษณะเฉพาะที่สำคัญของ
เชื้อคือคุณสมบัติความหลาก

Enable | Phase | Phase | Enable | Phase |

ภาพที่ 1 ความหลากหลายลักษณะของเชื้อ Coxiella burnetii (Madariaga, M. G. et al., 2003)

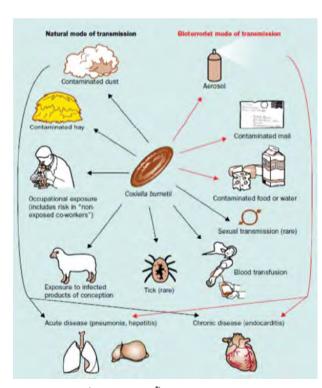
หลายของการเป็นแอนติเจน ตามภาพที่ 1 เพราะไม่มีบางส่วนของ lipopolysaccharide (LPS) โดยที่ LPS นี้เป็นปัจจัยที่ก่อความ รุนแรงของเชื้อ *C. burnetii* เมื่อมีการเพาะแยกเชื้อ (isolation) จากสัตว์หรือคน *C. burnetii* จะเป็น phase I antigen และ ติดเชื้อได้ง่ายมาก เมื่อ subculture จะเกิดการเปลี่ยนแปลง เป็น phase II ซึ่งจะติดเชื้อได้ยากกว่า ปรากฏการณ์นี้มีความ สำคัญในการแยกความแตกต่างของการติดเชื้อแบบเฉียบพลัน หรือเรื้อรัง (Bossi et al., 2004) C. burnetii มีความทนทาน ต่อความร้อน ความแห้ง และน้ำยาฆ่าเชื้อ spore ของเชื้อจะ สามารถอยู่ในสิ่งแวดล้อมได้นาน

ระยะฟักตัว

การติดเชื้อในสัตว์แบบเฉียบพลัน ใช้เวลาตั้งแต่ 9 ถึง 39 วัน (เฉลี่ย 14 – 21 วัน) ความรุนแรงของโรคขึ้นอยู่กับ ปริมาณของเชื้อที่ได้รับ

การติดต่อ

การติดต่อทางหลัก คือ การหายใจเอาเชื้อเข้าไป สภาพอากาศที่แห้งและลมแรงมีบทบาทในการแพร่เชื้อ เมื่อสัตว์ที่ติดเชื้อคลอดลูก เชื้อจะแพร่ออกมาทางปัสสาวะ อุจจาระ น้ำนมและสิ่งคัดหลั่งจากช่องคลอด แต่จะพบเชื้อมาก ที่สุดในน้ำคร่ำและรก รกแกะที่ติดเชื้อจะมีเชื้ออยู่ 109 เซลล์ ต่อเนื้อเยื่อ 1 กรัม (Bossi et al., 2004; Porter et al., 2011) และแตกต่างกันระหว่างสายพันธุ์ของสัตว์เคี้ยวเอื้อง การติด เชื้อในโค กระบือ มักไม่แสดงอาการ แต่ใน แพะนม และแกะนม จะทำให้เกิดการแท้งหรือตายแรกคลอด โดยปราศจากอาการ

ภาพที่ 2 การติดต่อของเชื้อ *Coxiella bumetii* (Madariaga *et al.*, 2003)

เริ่มต้นใดๆ ฝูงแพะที่ติดเชื้อ Q fever จะพบการแท้งถึง 90% แพะนมถือว่าเป็นแหล่งของการระบาดของโรคในเนเธอร์แลนด์ ในการระบาดของโรคเมื่อปี 2007 การติดเชื้อในคนจะเกิดจาก การบริโภคอาหารหรือน้ำที่ปนเปื้อน หรือการหายใจเอาอากาศ ที่มีเชื้อปนอยู่ในฝุ่นละอองที่ปลิวมาจากเนื้อเยื่อหรือของเหลว ที่ปนเปื้อน เช่น ชิ้นส่วนของรก น้ำคร่ำ หรือสิ่งคัดหลั่งจากสิ่ง ที่ติดเชื้อที่แห้งแล้ว การสัมผัสโดยตรงกับสัตว์ที่ติดเชื้อหรือ สิ่งปนเปื้อน การติดต่อระหว่างคนสู่คนมักไม่เกิดขึ้น แม้ว่าจะ มีรายงานการติดต่อทางระบบสืบพันธุ์ เช่น การสัมผัสกับหญิง คลอดลูก มีการติดเชื้อจากการถ่ายเลือดหรือไขกระดูก แต่ก็ น้อยมาก บุคคลที่มีความเสี่ยงในการติดเชื้อ Q fever สูง คือ ผู้ที่ทำงานกับสัตว์ที่ติดเชื้อ เช่น เกษตรกร สัตวแพทย์ เจ้าหน้าที่ ห้องปฏิบัติการ ผู้ที่ทำงานเกี่ยวกับเนื้อสัตว์

อาการของโรค

ทั้งในคนและสัตว์อาการของโรคมีความแปรผันมาก และไม่จำเพาะเจาะจง อาจไม่แสดงอาการหรืออาจเกิดร่วมกับ โรคอื่น หรือโรคของลิ้นหัวใจ การติดโรคแบบเรื้อรัง ในสัตว์ จะมีการแท้ง ตายแรกคลอด ไม่สมบูรณ์พันธุ์ อาการในคน ถ้า เรื้อรังจะพบกล้ามเนื้อหัวใจอักเสบ (Emery et al., 2012) มักจะเกิดขึ้นในผู้ป่วยที่ยังมีภาวะโรคลิ้นหัวใจ หรือ ใช้ลิ้นหัวใจ เทียม อาการแทรกซ้อนอื่น ได้แก่ เยื่อหุ้มสมองอักเสบ สมอง อักเสบ และกระดูกอักเสบ นอกจากนี้ยังพบกลุ่มอาการ เมื่อยล้าเรื้อรัง (Bossi et al., 2004)

<u>ปัจจัยเสี่ยงในการติดเชื้อ</u>

ปัจจัยที่เกี่ยวกับการจัดการของฟาร์ม โดยแยก เป็น 2 ระดับ คือ ความเสี่ยงระดับฟาร์ม ได้แก่ ฟาร์มที่อยู่ใน ในรัศมี 8 กิโลเมตรของฟาร์มที่ให้ผลบวก ฟาร์มที่อยู่ใน เขตที่เลี้ยงวัวหนาแน่น ฝูงขนาดใหญ่ (Ryar et al., 2011) การควบคุมสัตว์รบกวน เช่น นกป่า โดยการกางมุ้ง การมีแมว หรือสุนัขในคอกแพะ การนำเข้าฟางจากต่างประเทศหรือไม่ ทราบแหล่งที่มา ความเสี่ยงระดับสัตว์ ได้แก่ การใช้ม่านกัน ลม และการผสมเทียม (Schimmer et al., 2011) ฤดูกาลของ การคลอดลูก การเลี้ยงปล่อย หรือมีการสัมผัสกับสัตว์ เคี้ยวเอื้องฝูงอื่น ความไม่เป็นระบบของการกำจัดตัวอ่อนหรือ รกของวัวที่แท้ง (Taurel et al., 2011) ปัจจัยเหล่านี้มีแนวโน้ม ที่จะทำให้ค่าความชุกภายในฝูงเพิ่มสูงขึ้น

ปัจจัยที่เกี่ยวกับสัตว์ สายพันธุ์นมเป็นปัจจัยที่มีแนวโน้มให้พบผลบวก(Ryar *et al.*,2011) นอกจากนี้อาชีพที่มีความเสี่ยง ต่อการติดเชื้อคือ เกษตรกร โดยมีโอกาสที่จะตรวจพบแอนติบอดี้ของ *C. burnetii* มากกว่าอาชีพอื่น 6.5 เท่า (Walsh, 2012) และนักศึกษาสัตวแพทย์ที่เรียน หรือฝึกงานในฟาร์มปศุสัตว์ (de Rooij *et al.*, 2012)

การวินิจฉัย

การวินิจฉัยมีหลายวิธี ทั้งการตรวจหาแอนติเจนและการตรวจทางซีรัมวิทยา

การตรวจหาแอนติเจน เช่น PCR ซึ่งสามารถตรวจได้ทั้งตัวอย่างซีรัม เนื้อเยื่อ และน้ำนม (Schimmer *et al.*, 2011) และ Immunohistochemistry (IHC) Histologic examination

การตรวจทางซีรัมวิทยา เป็นการตรวจคัดกรองโรคในระดับฝูง เช่น ELISA ซึ่งมีความไวมากกว่า วิธี Complement fixation test (Emery et al., 2012) Indirect ELISA สำหรับตรวจตัวอย่างน้ำนม เป็นวิธีที่ค่อนข้างคุ้มค่าในการเฝ้าระวังโรคเชิง รุก (Ryan et al., 2011) Indirect fluorescent antibody (IFA) ใช้แยกภาวะของการติดเชื้อว่าเป็นแบบเฉียบพลันหรือเรื้อรัง การเพาะเลี้ยงเชื้อไม่นิยม เพราะมีอันตรายมาก และจำเป็นต้องมีระดับความปลอดภัยทางห้องปฏิบัติการมากกว่าปกติ

การป้องกันและควบคุมโรค

การป้องกันโรคต้องควบคุมทั้งการแพร่เชื้อในสัตว์ด้วยกัน และจากสัตว์สู่คน เช่น การใช้วัคซีน phase I เป็นที่ยอมรับว่ามี ประสิทธิภาพในการป้องกันการ shedding ไม่ว่าจะเป็นสัตว์ที่สงสัยว่าติดเชื้อ หรือฝูงปศุสัตว์ที่มีการติดเชื้อ (Taurel et al., 2011) การกำจัดรกหรือตัวอ่อนที่แท้งอย่างเป็นระบบ การกำจัดสัตว์พาหะ คือ เห็บ การแยกสัตว์ป่วยออกจากฝูง ดังนั้นการมีสุขอนามัย ที่ดีภายในฟาร์มจะช่วยให้ควบคุมและป้องกันการระบาดของโรคได้

เอกสารอ้างอิง

- Bacci, S., S. Villumsen, P. Valentiner-Branth, B. Smith, K.A. Krogfelt and K. Molbak. 2012. Epidemiology and clinical features of human infection with Coxiella burnetii in Denmark during 2006-07. Epidemiology and clinical features of human infection with Coxiella burnetii in Denmark during 2006-07 59: 61-68.
- Bossi, P., A. Tegnell, A. Baka, F.V. Loock, J. Hendriks, A. Werner, H. Maidhof and G. Gouvras. (2004) Bichat guidelines for the clinical management of Q fever and bioterrorism related Q fever, Eurosurveillance. pp. 1-5.
- Cooper, A., T. Barnes, A. Potter, N. Ketheesan and B. Govan. 2012. Determination of Coxiella burnetii seroprevalence in macropods in Australia. Determination of Coxiella burnetii seroprevalence in macropods in Australia 155: 317-323.
- de Rooij, M.M., B. Schimmer, B. Versteeg, P. Schneeberger, B.R. Berends, D. Heederik, W. van der Hoek and I.M. Wouters. 2012. Risk Factors of Coxiella burnetii (Q Fever) Seropositivity in Veterinary Medicine Students. Risk Factors of Coxiella burnetii (Q Fever) Seropositivity in Veterinary Medicine Students 7: e32108.
- Emery, M.P., E.N. Ostlund and B.J. Schmitt. 2012. Comparison of Q fever serology methods in cattle, goats, and sheep. Comparison of Q fever serology methods in cattle, goats, and sheep 24: 379-382.
- Kersh, G.J., D.M. Lambourn, S.A. Raverty, K.A. Fitzpatrick, J.S. Self, A.M. Akmajian, S.J. Jeffries, J. Huggins, C.P. Drew, S.R. Zaki and R.F. Massung. 2012. Coxiella burnetii infection of marine mammals in the Pacific Northwest, 1997-2010. Coxiella burnetii infection of marine mammals in the Pacific Northwest, 1997-2010. 48: 201-206.
- Loftis, A.D., W.K. Reeves, M.M. Miller and R.F. Massung. 2012. Coxiella burnetii, the Agent of Q Fever, in Domestic Sheep Flocks from Wyoming, United States. Coxiella burnetii, the Agent of Q Fever, in Domestic Sheep Flocks from Wyoming, United States 12: 189-191.
- Naesens, R., K. Magerman, I. Gyssens, A. Leenders, J. Meekelenkamp, M. Van Esbroeck, G. Coppens, E. Oris, J. Craeghs, I. Thoelen, P. Gabriels, M. Vandevelde, A.M. Forier, L. Waumans and R. Cartuyvels. 2012. Q fever across the Dutch border in Limburg province, Belgium. Q fever across the Dutch border in Limburg province, Belgium.
- Pachirat, O., P.-E. Fournier, B. Pussadhamma, S. Taksinachanekij, V. Lulitanond, H.C. Baggett, S. Thamthitiwat, G. Watt, D. Raoult and S.A. Maloney. 2012. The first reported cases of Q fever endocarditis in Thailand. The first reported cases of Q fever endocarditis in Thailand.
- Porter, S.R., G. Czaplicki, J. Mainil, Y. Horii, N. Misawa and C. Saegerman. 2011. Q fever in Japan: an update review. Q fever in Japan: an update review 149: 298-306.
- Ryan, E.D., M. Kirby, D.M. Collins, R. Sayers, J.F. Mee and T. Clegg. 2011. Prevalence of Coxiella burnetii (Q fever) antibodies in bovine serum and bulk-milk samples. Prevalence of Coxiella burnetii (Q fever) antibodies in bovine serum and bulk-milk samples 139: 1413-1417.
- Schimmer, B., S. Luttikholt, J.L. Hautvast, E.A. Graat, P. Vellema and Y.T. van Duynhoven. 2011. Seroprevalence and risk factors of Q fever in goats on commercial dairy goat farms in the Netherlands, 2009-2010. Seroprevalence and risk factors of Q fever in goats on commercial dairy goat farms in the Netherlands, 2009-2010 7: 81.
- Taurel, A.F., R. Guatteo, A. Joly, H. Seegers and F. Beaudeau. 2011. Seroprevalence of Q fever in naturally infected dairy cattle herds. Seroprevalence of Q fever in naturally infected dairy cattle herds 101: 51-57.
- Vranakis, I., S. Kokkini, D. Chochlakis, V. Sandalakis, E. Pasparaki, G. Minadakis, A. Gikas, Y. Tselentis and A. Psaroulaki. 2012. Serological survey of Q fever in Crete, southern Greece. Serological survey of Q fever in Crete, southern Greece 35: 123-127.
- Walsh, M.G. 2012. Assessing Q fever in a representative sample from the United States population: identification of a potential occupational hazard. Assessing Q fever in a representative sample from the United States population: identification of a potential occupational hazard 140: 42-46.

จดหมายข่าวสถาบันสุขภาพสัตว์แห่งชาติ

ISSN 1685-2206

วัตถุประสงค์	เพื่อเผยแพร่วิชาการด้านสุขภาพสัตว์โดยเป็นสื่อกลางแลกเปลี่ยนข่าวสารวิชาการเสนอแนะแนวทาง การแก้ปัญหาด้านสุขภาพสัตว์และการเลี้ยงสัตว์ รวมทั้งการประชาสัมพันธ์กิจกรรมด้านสุขภาพสัตว์
เจ้าของ	สถาบันสุขภาพสัตว์แห่งชาติ กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เกษตรกลาง เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900 โทร. 0-2579-8908-14 โทรสาร.0-2579-8918-19
ที่ปรึกษา	นายสัตวแพทย์นิรันดร เอื้องตระกูลสุข รองอธิบดีกรมปศุสัตว์ นายสัตวแพทย์วิมล จิระธนะวัฒน์ ผู้อำนวยการสถาบันสุขภาพสัตว์แห่งชาติ หัวหน้ากลุ่ม / ส่วน / ศูนย์ /ฝ่าย สถาบันสุขภาพสัตว์แห่งชาติ

กองบรรณาธิการ

สัตวแพทย์หญิงพัชรี ทองคำคูณ นายสัตวแพทย์เจษฎา ทองเหม นายสัตวแพทย์เลิศซัย จินตพิทักษ์สกุล นายสัตวแพทย์ ดร.ทินรัตน์ ศรีสุวรรณ์ นายสัตวแพทย์กิตติชัย อุ่นจิต นางสาวระวีวรรณ วิเชียรทอง นางสาวพนม ใสยจิตร์ นายสัตวแพทย์ศรายุทธ แก้วกาหลง นายสัตวแพทย์เจษฎา รัตโณภาส สัตว์แพทย์หญิงโฉมนภา ศิรีสุขีประดิษฐ์ นางสาวปิยะวรรณ เกิดพันธ์ นางสาวชนกพร บุญศาสตร์ นายพลกฤต มหานาม

จัดพิมพ์และเผยแพร่	ฝ่ายถ่ายทอดเทคโนโลยี ส่วนบริหารจัดการสุขภาพสัตว์ สถาบันสุขภาพสัตว์แห่งชาติ
สำนักงาน	ส่วนบริหารจัดการสุขภาพสัตว์ สถาบันสุขภาพสัตว์แห่งชาติ เกษตรกลาง จตุจักร กรุงเทพฯ 1090C
กำหนดออก	ปีละ 6 ฉบับ ทุกๆ 2 เดือน ฉบับละ 1,200 ชุด
พิมพ์ที่	โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย

สามารถหาข้อมูลเรื่องที่ลงจดหมายข่าวปีย้อนหลังเพิ่มเติมได้ที่ http://www.dld.go.th/niah

ในราชการกรมปศุสัตว์

ชำระค่าฝากส่งเป็นรายเดือน ใบอนุญาตที่ 1/2521 ไปรษณีย์โทรเลขราชเทวี

สถาบันสุขภาพสัตว์แห่งชาติ กรมปศุสัตว์ จตุจักร กทม. 10900 ที่ กษ 0609/พิเศษ